

[Handelsministeren.]

givning. Vi sikrer herved også, at det bliver behandlet i et folketingsudvalg, hvad vi også mener er af betydning, da det har stor offentlig interesse, og da man flere gange i de forløbne år i denne sal har ønsket at få saglige drøftelser af forsikringsforhold. Da er et lovforslag et ganske egnet grundlag for en konkret drøftelse af, hvilke videre foranstaltninger man skal gennemføre. Derfor håber jeg på, at dette lovforslag vil vise sig at være et godt udgangspunkt for en saglig, men ikke forhastet drøftelse, og jeg er naturligvis indstillet på, at det navnlig bliver i næste samling, vi skal gå i detaljer med forslaget.

H. C. Hansen (FP):

Jeg kunne godt tale en lille halv times tid mere om dette yderst interessante problem, men det skal jeg forskåne folketinget for. Jeg vil imidlertid komme ind på et problem, som hr. Ole Olsen rejste, idet hr. Ole Olsen roste statsanstalten og sagde, at her havde man ydet en udmærket indsats. Jeg vil gøre tinget opmærksom på, at mens der for skadesforsikringsvirksomheden er fri konkurrence, så er der det ikke for livsforsikringsområdet, formentlig fordi statsanstalten er involveret i det. Her har man fastholdt en grundrente på 4½ pct. ved beregningen af præmierne og fastholdt denne i 12 år til trods for den meget stærkt stigende obligationsrente.

De øvrige selskaber, der sælger livsforsikringer, er forpligtet efter det, finansministeren kaldte en gentlemanaftale, til at fastholde den samme grundrente, og man har udelukket enhver form for konkurrence for livsforsikringer i den grad, at selve teksten i livsforsikringspoli- cerne ikke varierer fra selskab til selskab. Selv så langt ned som til kommaerne og rækkefølgen af betingelser er disse livsforsikringer nøjagtig ens. Det er efter fremskridtspartiets opfattelse forkert. Jeg vil gerne spørge handelsministeren, om handelsministeren er enig med finansministeren i at kalde denne aftale en gentlemanaftale. Jeg er helt overbevist om, at der- som det ikke lige var statsanstalten, der var indblandet i det, ville man for længst have tilkaldt bagmandspolitiet eller i hvert fald have indbragt det for monopoltilsynet. På mit partis vegne må jeg sige, at jeg ville finde det ganske rimeligt, at monopoltilsynet så på den kendsgerning, at man har fastholdt grundrenten på 4½ pct. i præmieberegningerne, således at

man har udelukket enhver form for konkurrence på dette punkt.

Må jeg slutte af med at opfordre handelsministeren til, såfremt han fastholder sit ønske om denne lovgivning, da at samle lovgivningen for forsikringsvirksomheder under én hat. Det er således, at forsikringsaftaleloven hører ind under justitsministeriet. Den del af lovgivningen, som vi behandler i dag, hører ind under handelsministeren, mens statsanstalten hører ind under finansministeren. Det er altså her virkelig lykkedes at få fordelt lovgivningen på tre ministerier. Det finder jeg forkert. Prøv at få det samlet under ét!

Til slut: prøv at få indført den samme fri konkurrence som den, der er på skadesforsikrings- og på livsforsikringsområdet, så ville der være et sundt grundlag.

Jeg kan tilsige mit partis medvirken til et godt udvalgsarbejde, og vi kan medvirke til en ændret lovgivning. Med hensyn til det lovforslag, der foreligger, er jeg helt enig med hr. Melchior, som sagde, at det skal gemmes ned i en mølpose; bortset fra det, jeg selv har sagt, synes jeg, det er det klogeste, der er sagt om denne sag.

Alfred Hansen (DR):

Til orientering for hr. H. C. Hansen, som efter min mening afslørede nogen ukendskab til de faktiske forhold inden for forsikringsbranchen, idet hr. H. C. Hansen postulerede, at der ikke var konkurrencemuligheder inden for livsforsikringsvirksomhed, vil jeg sige, at der ingen forskel er på priserne i samtlige livsforsikringsselskaber. Konkurrencen kommer til udtryk på deres bonus, og bonus er ene og alene bestemt af de daglige driftsomkostninger. Fakta er, at samtlige selskaber bortset fra statsanstalten udbetaler bonus ved udløb af forsikringstiden, hvorimod statsanstalten kan tilbyde forsikringstageren selv at vælge, hvordan forsikringstageren ønsker bonus udbetalt, enten kontant hvert femte år eller ved udløb. Dér er konkurrencemomentet, og dér har forbrugerne virkelig mulighed for at sammenligne de forskellige selskaber og se, hvor de får mest for penge.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen (FP):

Jeg er naturligvis fuldstændig klar over, at konkurrencen kan virke på bonusudbetalingen, men efter min mening er det uheldigt, at den